

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1620 usque ad annum 1623

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118855

§. 12. Poloni magna strage in Valachia a Turcis cæsi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67344](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67344)

teras bellum denuntiabat Sigismundo, Sæc. XVII.
A. C. 1620.
qui dum Gratiano in auxilium venire
festinabat, omnem belli molem in se
convertit.

§. XII.

*Poloni magna strage in Valachia a
Turcis cæsi.*

Enimvero hanc belli denuntiationem Theatr. Hist.
c. 10. & 11.
Theatr. Eu-
rop. p. 485.
Sagredo
mem. Isto-
rich. de
Mon Ottom.
pag. 614.
mox sequebatur festinata Osmanis
expeditio, qua Skender Bassa cum
sexaginta suorum millibus Moldaviam
invadere, ac Gratiano ejecto, atque
in ejus locum subrogato Radulo in Po-
loniam irrumpere jubebatur: re com-
perta Stanislaus Zolkiewskius supre-
mus Regni Cancellarius cum duode-
cim equitum peditumque millibus Ny-
striam fluvium Poloniæ fines circum-
scribentem trajicit, & Moldaviam in-
gressus, hosti, cujus vires omnino in-
cognitas habebat, in occursum prope-
rat, ac insuperhabito Turcarum nu-
mero intrepidus in hostiles phalanges
irruit, haud improspere successu; quip-
pe cum Tartaris acri & pertinaci præ-
lio decertans, non lassata pugnandi a-
viditate, sed ingruentis noctis invidia
certamen interrumpit, desideratis suo-
rum circiter nongentis, Turcarum ve-
ro quintuplo pluribus. Illucescente
die

Sæc. XVII. die Cancellarius prælium, quod antea
 A. C. 1620. nonnisi perfunctorium existimabat. om-
 nino restaurandum censuit, ceteris
 Belliducibus potius fugam suadentibus,
 imo nocte iterum ingruente nonnullis
 castra deserentibus, quos tamen Can-
 cellarius impensis precibus ad signa
 reduxit, atque in castris per integrum
 octiduum sese continuit, interim cre-
 bris velitationibus hostium vires im-
 minuens: Postquam vero Cammitsen-
 sis Starosta cum tribus suorum milli-
 bus fuga elapsus erat, Cancellarius
 quoque cognita suorum perfidia, au-
 ctoque per Tartaros hostium numero
 cum suo exercitu castris excessit, at-
 que annonæ penuria pressus per ho-
 stium castra gladio sibi viam aperire
 statuit, tantaque dexteritate curruum
 impedimenta hosti objecit, ut sui mi-
 lites ab incurso tuti essent, Turcarum
 vero tela in eos directæ in currus in-
 noxia caderent. Sic igitur aliquam-
 diu continuato inter pericula itinere,
 repente inter medias desperationis ne-
 bulas spes affulsit; Mohilovium enim,
 oppidum a Poloniæ finibus nonnisi uno
 lapide distitum conspici cæpit, unde
 lætitia plerorumque non vulgaris, ac
 velut ex clade restaurati exercitus, eo
 hilarior aspectus, quo magis inopina
 felicitas amplissimum eis campum fru-
 mento

Lotich. l. 6.
Piafec.chron.
p. 401.

mento & fæno abunde locupletem a-
 peruerat, quo conspecto primæ aciei Sæc. XVII.
A. C. 1620.
 Equites relictis castris turmatim pabu-
 latum inciderunt, infelicitissimo tamen
 & vere malevolo fortunæ favore; hac
 enim mora contigit, ut postremi agmi-
 nis milites, cum primæ aciei fatum
 ignorarent, se a sociis suis derelictos
 crederent, ac incondito clamore fugi-
 tivos revocare niterentur, inde vero
 Tartari aut Polonici exercitus tumul-
 tum, aut trepidationem, vel pericu-
 lum auspicati, toto impetu in eos nil
 hostile suspicantes, atque metu incom-
 positos irruunt, & una omnes aut tru-
 cidant aut capiunt, paucissimis ægre
 fuga elapsis, quorum inter Gratianus,
 & ambo erant Cancellarii ipsius Filii
 graviter faucii. Accessit autem ad in-
 felicitatis cumulum, quod ex primo
 agmine non pauci prædæ inhiarent,
 spe tamen sua frustrati impetum in fu-
 gientem Starostam, & aliquot currus
 facerent, tantasque excitarent turbas,
 ut iis componendis Belliducum, imo
 ipsius etiam Cancellarii autoritas non
 sufficeret. Tum vero Turcis e fronte
 & a tergo urgentibus non jam pugna,
 sed similis ruinæ strages erat: una om-
 nes Polonici hujus agminis Belliduces,
 Tribuni & milites, præter fuga elapsos,
 trucidati fuere; jacebant circa Can-
 cella-

Sæc. XVII. cellarii tentorium nobilissimi Duces,
A. C. 1620. omnes proni in terram, qui nequidem
 dato pugnandi spatio, procubuere, ad-
 verso corpore vulneribus acceptis.
 Non deerant, qui Cancellarium hor-
 tarentur, ut & ipse sibi fuga consule-
 ret, at ille gloriosa potius morte de-
 fungi, quam turpis fugæ beneficio vi-
 vere paratus, cum trecentis Equitibus
 Turcarum impetum tamdiu sustinuit,
 donec fortiter pugnando non hostium
 fortitudine, sed viribus & numero de-
 victus occumberet: Postmodum Turcæ
 in ejus corpus sævientes præter dexte-
 ram caput a cervice rescissum, hastæ-
 que oblongæ infixum ante Turcicum
 Prætorium, dein Constantinopoli ex-
 posuerunt, cadavere in acie relicto,
 quod postea repertum in Barcensem
 suæ jurisdictionis arcem translatum est.
 Capti fuere a Turcis Konietzpolskius
 supremus belli Legatus, Samuel Ko-
 retzkyus, Lucas Zolkiewskyus, &
 perfidus Georgius Farenbachius. Par-
 ta hac victoria Turcæ ferociores facti,
 Poloniæ Regnum variis in locis inva-
 sere, atque opimis inde prædis non
 raro abductis aliquando currus sexa-
 ginta Nobilibus fœminis, liberisque
 onustos interceperunt, secumque in
 miseram servitutum abegerunt: Hanc
 igitur patriæ calamitatem misertus Si-
 gismun-

gismundus Rex bellum aduersus hosce Tyrannos parabat, atque a Cæsare, aliisque Principibus Catholicis suppetias sperans, ductore Carolo Chotkibio octo Cosaccorum millia in Wala-
 chiam præmisit, qui in duodecim millia Tartarorum, qui Bethlemicis sese iungere parabant, incidentes, captis quamplurimis ceteros trucidarunt. Refert Meteranus, geminam a Polonis reportatam fuisse victoriam, desideratis Turcarum quinquaginta millibus: ast famam, quæ e longinquo semper liberius narrat, eum fefellisse, existimamus.

Sæc. XVII.

A. C. 1620.

Meteran.

l. 40. p. 303.

§. XIII.

Comitia Cracoviæ indicta.

Ut autem auspiciorem armorum successum sperare posset Sigismundus Rex, Cracoviæ ad diem tertiam Novembris comitia indixit, in quibus una congregatis Regni Proceribus Rex hæc capita mature ponderanda proposuit. I. Quam contumeliose Regius Legatus Constantinopoli fuerit habitus. II. Quod bellicæ denuntiationis literæ ab hoste potentissimo & omnibus retro Sæculis infestissimo fuerint transmissæ. III. Adversus ipsum ergo, necnon contra Bethlenium, & Bohemos de mediis

Lond. acta

publ. l. 5.

Merc. l. 13.

lib. 3.

Hist. Eccles. Tom. LVII.

E ad